

Ein heitari og vandamiklari jørð

Í DAG fer ST-felagsskapurin at almannakunnger eina nýggja frágreiðing um veðurlagsbroytingarnar, sum eru farnar fram og framvegis eru á jørðarknøtti okkara. Hetta serliga í samband við ta nógva umrøddu vakstrarhúseffektina, sum ger, at jørðin verður upphitað meira enn gott er.

STÓRUR spenningur er um hesa frágreiðing, nú menn eru so ymiskir á máli, um talan veruliga er um eina komandi umhvørvisvanlukkuna ella ikki.

HESIN spurningur varð nógva frammi í orðaskiftinum á altjóða umhvørvisráðstevnunni, sum varð hildin í Bergen herfyri, og verður eisini nógva umrøddur í altjóða pressuni í hesum døgum. Bretska sjónvarpið BBC hevur nú í fleiri dagar umrøtt hesa fyrri okkum øll stóra álvarsmál.

NÚ kann ein so spyrja, hvat hetta í heila takið viðkemur okkum fóroyingum! Hava vit ikki nokk av trupuleikum at dragast við, til at vit nú eisini skulu fara at hugsa um henda

vandan aftrat vil helst onkur spyrja. Jú gamaní, men tað er greitt, at tað er ógvuliga umráðandi, at vit øll á hesum knøtti búgva, eru vitandi um teir vandar, sum lúra, soleiðis at vit kunnu gera okkara ávirkan galdandi so ella so til tess at kunna fyrbyggja eini stórar umhvørvisvanlukkuna. Ein av okkara frægastu granskarum, havfrøðingurin Bogi Hansen segði herfyri við Sosialin, at tann nógva øsingin um Dounreay-málið fær okkum at gloyma aðrar, nógva álvarsligari hótanir. Hann sipaði við hesum bæði til tey mongu kjarnorkuverkini í okkara grannalondum og til tær aktuella veðurlagsbroytingarnar. Men við hesum meinti hann tó ikki, at vit eiga at gloyma Dounreaymálið.

TAÐ er eingin ivi um, at veðuragsbroytingarnar eru ein umhvørvishótan, sum eisini vit fóroyingar eiga at vísa ans. Tí tær koma at raka okkum eins væl og onnur. Tað hetta snýr seg um, eru tær sera stóru mongdirnar av koltvíltu, sum vit senda upp í atmosfærðina. Hetta skapar ta sonevndu vakstrarhúseffektina, sum hevur við sær, at knøtturin verður heitari og heitari. Bara ein broyting uppá nøkur heilt fá hitastig kann fáa seg álvarsligar avleiðingar fyrri fólk og fæ og náttúruna annars.

VÍSINDAMENN vilja vera við, at royna vit ikki at minka um útsleppingina av koltvíltu út í luftina, so fer ein hitabroyting longu at gera vart við seg tíðliga í komandi øld. Hon fer fyrst og fremst at hava ta fylgju, at ísurin á pólnum fer at smelta, og høvini fara harvið at hækka, soleiðis at stórir partar av landi fara at liggja undir sjógv. Aftrat hesum koma so eisini nógvar aðrar álvarsligar fylgjur, sum vit ikki skulu nema nærri við her. Hetta eru harafturímóti spurningar, sum granskarar og onnur her á landi fara at taka upp í komandi sjónarmiðsgreinum í Sosialinum.

SERLIGA er tað okkara háttu at brúka orku, sum er ein atvoldin til upphitingina av jørðini. Vit umgera eina ómetaliga stóra nøgd av brennievni so sum kuli, olju og bensini til koltvíltu, sum fer út í atmosfærðina og har skapar grundarlag fyrri vakstrarhúseffektini. Her verður so arbeitt við nógva ymsum projekti um til tess at minka útsleppingina av koltvíltuni. Her hevur tað nógva at siga at fáa ein koltvíltutritan bil. Her sigst ein amerikansk fyrirteka at vera komin á mál. Viðvarandi orkukeldur so sum vindur, sól, alda osfr. loysa seg enn ikki búskaparliga, men menn rokna við, at tað fer at verða óðrvísi um eini 50 ár.

HVAT kunnu vit gera spyrja fólk her í oyggjunum til tess at forða fyrri hesum óhugnaligu veðurlagsbroytingunum! Jú vit eiga at kunna okkum við viðurskiftini og harvið verða á varðhaldi og royna at brúka vit og skil til at gera okkara lítu ávirkan galdandi. Tað er m.a. við at krevja av okkara fólkavaldu, at tey eru virkin á hesum økinum.

HETTA hevur so eisini nakað við tað at gera: at taka í egnan barm. Tí hesir globalu umhvørvisvandarnir eiga eisini at virka sum katalysatorar, soleiðis, at vit gerast meira varin við teir umhvørvisvandar, ið lúra her á klettunum. Ein teirra varð avdúkaður í Klaksvík herfyri og er tað júst slíkt, sum vit mugu geva meiri ans. Við øðrum orðum, spurningurin um umhvørvisdálking eigur so avgjørt av hava okkara áhuga bæði tá tað snýr seg um okkara egna lokalu viðurskifti og tá talan er um heimsumfevnandi dálkingarvandar.

jamti

Jú sanniliga var Ivan beint endurgivin

Tað er eitt sindur hugstoytt nú at lesa í bløðunum, at Ivan Johannesen, figgjarmálaráðharrin sigur seg vera skeiðt endurgivnan í Sosialinum viðvíkjandi P-talinum.

Tá eg tosaði við Ivan Johannesen seinasta friggjadag segði hann orðarett tað eg endurgav hann fyrri at siga:

"Ivan Johannesen umhugsar at spyrja fútan um grundarlag ikki er fyrri at sievna fólkafloks ungdominum fyrri at mæla fólk til at bróta lógina."

Eg spurdi enná uppáftur, um hann hevði nakað ímóti at eg endurgav hesi hansara orð, og tað hevði hann ikki. Hann bað meg bert skoyta uppí, at sjálvur er hann ikki serliga heitur fyrri P-talinum og atkvøddi heldur ikki fyrri lógini í tinginum, men nú hann situr sum landsstýrismaður í figgjarmálinum, er tað

hansara skylda at syrgja fyrri, at yvirhalda landsins lógir.

Sjálvandi hevði eg einki ímóti at skoyta hetta uppí, og tað varð eisini gjørt.

Í Tingakrossi avsannar figgjarmálaráðharrin, at málið skal vera farið til fútan, ella at ætlanin er at fara tann vegin við tí. "Eg stevni ongum," sigur hann.

Hvi Ivan skal avsanna at málið er farin til fútan veit eg ikki, tí tað var ikki tað, sum stóð í Sosialinum. Men at hann hevði ætlanir at fara til fútan stendur pára greitt.

Annað er so tað, at tað var Ivan Johannesen, sum av sínum eitingum segði frá hesum stórtíðindum tá eg ringdi til hansara í heilt øðrum ørindum.

Eg skal endurtaka, at hvørt eitt einasta orð, sum Ivan Johannesen er endurgivin fyrri, er beint. At hann nú er vaknaður við

kaldan dreym eftir at lesa tað hann sjálvur hevur sagt og heldur, at hann kanska hevur sagt ov nógva, skal hann hvørki lasta mær ella nøkrum øðrum fyrri.

Tað er ein vánaligur politíkari, sum skyldar uppá blaðfólkini, men kortini einki óvanligt.

Tórfinn Smith,
blaðmaður.

Eykaaðalfundurin í Fylking

Ongin dagur ásettur enn

10 dagar eru nú farnir síðani 32 undirskriftir við kravi um eykaaðalfund í Fylking vórðu sendar formanninum. Men framvegis er ongin dagur ásettur

Mikudagin 16 mai sendi Ólavur Simonsen eitt innskrivað bræv til Dánjal av Rana. Brævið var eitt krav um eykaaðalfund í Fylking, og var undirskrivað av 32 limum.

Lógin sigur at eykaaðalfundur skal haldast um 25 limir ynskja tað, men kortini er framvegis ongin dagur ásettur.

- Vit hava tosað um tað í nevndini, men hava kortini ikki ásett nakran dag enn, sigur

Dánjal av Rana.

Men Ólavur Simonsen ætlar sær ikki at biða alt ov leingi.

- Verður ein dagur ikki skjótt ásettur, fara vit til FA við málinum, segði hann týsdagin við Sosialin.

Skráin fyrri fundin er henda:

1. Val av formanni.
2. Val av skrivara.
3. Ymiskt.

Hvørjar teir 32 menninir vilja hava til formann og skrivara í

staðin fyrri teir ið nú sita, vil Ólavur ikki siga nakað um enn.

- Men tað stendur øllum frítt at koma við uppskotum á fundinum, sigur hann.

S-S-